

Arrest

nr. 196 297 van 7 december 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 24 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. J.P. LIPS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Ghanees staatsburger te zijn in Tafo in Kumasi. U verklaart er uw hele leven te hebben gewoond. U werkte als kapster en zorgde voor de twee kinderen van uw broer. Één van de klanten waar u het haar voor vlecht sprak u over Attah Boateng, iemand die mensen zoekt om naar Europa te brengen. Hij zoekt mensen die in Europa wilden werken als kapster en eens in Europa hun reiskosten aan hem zouden terugbetalen. U was geïnteresseerd in dit aanbod omdat u in Ghana in armoede leefde en een beter leven wilde voor de kinderen van uw broer. Drie dagen later ontmoette u deze Attah

Boateng. U stemde toe om op deze manier naar Europa te reizen. Op 30 september 2017 vertrok u uiteindelijk samen met Attah Boateng per vliegtuig naar Europa, hij regelde alle documenten voor u. Aangekomen in België werd u echter aangehouden bij de paspoortcontrole. U bleek met andermans Italiaanse reisdocumenten te reizen. U werd overgebracht naar het gesloten transitcentrum Caricole waar u op 04 oktober 2017 asiel heeft aangevraagd. U vreest namelijk dat Attah Boateng bij een criminele bende hoort die u zal vermoorden bij terugkeer naar Ghana omdat u hen het voor de reis verschuldigde bedrag niet kan terugbetalen.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een medisch attest neer waarin wordt bevestigd dat u niet zwanger was gedurende uw verblijf in het gesloten centrum. Er werden het gesloten centrum verschillende e-mails gestuurd omtrent uw psychische en fysieke toestand. Het gesloten centrum bezorgt hierop het Commissariaat-generaal toelichting bij uw medische opvolging.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor de criminele bende van degene die u naar Europa bracht omdat u hen de gemaakte reiskosten niet terugbetaalde. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen om deze reden vervolging te moeten vrezen bij terugkeer naar Ghana.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter gemeenrechtelijk of van economische aard zijn. U verklaart Ghana te hebben verlaten om betere levensomstandigheden op te zoeken. U verklaart in armoede te hebben geleefd en een beter toekomst te willen voor de kinderen van uw broer waar u voor zorgde. U verklaart dat u geen andere problemen kende in Ghana en er geen andere redenen zijn waarom u niet zou kunnen terugkeren naar het land buiten uw problemen met Attah Boateng omwille van uw vertrek. (gehoorverslag CGVS p.12, p.15 en p.19). Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat u louter om economische redenen het land heeft verlaten. Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van feiten die verband zouden houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria voor de erkenning van de vluchtelingenstatus. Problemen die zouden kunnen voortvloeien uit de door u aangehaalde feiten geven als dusdanig geen aanleiding tot internationale bescherming.

Daarnaast kan eveneens weinig geloof worden gehecht aan de problemen die u vreest te zullen kennen met Attah Boateng bij een terugkeer naar Ghana. Zodoende kan evenmin geconcludeerd worden dat er in uwen hoofde een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.

Er dient te worden gewezen op een flagrant gebrek aan medewerking om het Commissariaat-generaal in de mogelijkheid te stellen een duidelijk zicht te hebben op uw identiteit en uw achtergrond. U verstrekt namelijk op verschillende vlakken tegenstrijdige informatie met wat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde. Zowel over uw geboortedatum, uw geboorteplaats en uw verblijfplaats in Ghana legt u verschillende verklaringen af. Voor het Commissariaat-generaal verklaart u uw geboortedatum niet te kennen maar te weten dat u slechts zestien jaar bent. U zou geboren zijn in Tafo en er uw hele leven hebben gewoond (gehoorverslag CGVS p.3-4). Dit is echter volledig in strijd met verschillende van uw eerdere verklaringen. Bij uw aankomst in België verklaarde u namelijk geboren te zijn in Marokko in 1988 (zie werkfiche kandidaat politiek vluchteling toegevoegd aan administratief dossier) en bij controle van uw vingerafdrukken kwam naar boven dat u al eerder trachtte een visum te verkrijgen en daarbij opgaf geboren te zijn in Mansoo Edubia (Ghana) op 27 juni 1982. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u daarenboven slechts de laatste vier jaar in Tafo te hebben gewoond en voordien steeds in Manso Edubia te hebben verbleven, dit terwijl u voor het Commissariaat-generaal beweert nog nooit van de plaats Manso Edubia te hebben gehoord (gehoorverslag CGVS p.7). Zodoende bestaat er absolute onduidelijkheid omtrent uw identiteit en andere cruciale gegevens wat uw geloofwaardigheid verregaand ondermijnt. U slaagt er niet in hier een mogelijke verklaring voor naar voren te schuiven. U kunt enkel

aangeven het nooit anders beweerd te hebben (gehoorverslag CGVS p.3, p.5 en p.7). **Voorts levert u eveneens geen inspanningen om de asielinstanties een duidelijk inzicht te bieden in uw reisroute of eerdere reisplannen.** Sterker nog, wanneer u voor het eerst deze mogelijkheid krijgt weigert u te antwoorden op de vraag. Gedurende uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken weigert u elk antwoord met betrekking tot uw reisroute en uw bestaansmiddelen (verklaring DVZ vraag 27-31). Wanneer het Commissariaat-generaal polst naar uw eerdere pogingen om het land te verlaten ontkent u ooit eerder er aan gedacht te hebben het land te verlaten, het is pas wanneer u deze man ontmoette dat u besloot te reizen. U beweert eveneens nog nooit eerder geprobeerd te hebben een visum aan te vragen (gehoorverslag CGVS p.13). Het is pas wanneer u wordt gewezen op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (Belvis Border Control), namelijk dat u in 2013 reeds een visum werd geweigerd, dat u toegeeft eerder al te hebben getracht te reizen (gehoorverslag CGVS p.15). **Uw verschillende leugenachtige verklaringen zorgen er voor dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan wat van uw beweringen dan ook.** Uw houding wijst allerm minst op enige inspanningen om de asielinstanties duidelijke en coherente informatie te verschaffen, ook al wordt u verschillende keren gewezen op het belang van waarheidsgetrouwe en consequente verklaringen (gehoorverslag CGVS p.2, p.5 en p.7). Dergelijk gedrag valt niet te rijmen met iemand die nood heeft aan internationale bescherming. Daar kan immers van verwacht worden dat hij net alles in het werk stelt om het land waar hij de bescherming van inroept de correcte informatie te verschaffen. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. **Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht wat op zich al volstaat om u elke bescherming te weigeren.**

Verder bestaat de vrees die u uit louter uit hypothetische beweringen en brengt u geen enkel concreet element aan dat er op wijst dat u daadwerkelijk zou moeten dienen te vrezen voor vervolging bij een terugkeer naar uw land van herkomst. U beweert dat Attah Boateng behoort tot een criminele bende die in staat is mensen te vermoorden als men hun wensen niet inwilligt (gehoorverslag CGVS p.9-11 en p.16). **U slaagt er echter niet in zijn levensbedreigende criminele achtergrond aan te tonen.** U gaat hier enkel en alleen van uit aangezien op de luchthaven bleek dat u niet over de juiste documenten beschikte en werd aangehouden (gehoorverslag CGVS p.13). Dit maakt voor u de enige aanwijzing uit dat hij zou behoren tot een criminele bende. Enkel de manier waarop u in België aankwam heeft u hiervan overtuigd (gehoorverslag CGVS p.16). U verklaart verder niets over deze Attah Boateng te weten buiten het feit dat hij u werd voorgesteld door een vriendin en u naar Europa zou brengen (gehoorverslag CGVS p.10). U weet niet hoe uw vriendin hem kende of waar hij woont. U heeft hem voor uw vertrek slechts één keer ontmoet, u had hem nog nooit eerder gezien en heeft niets anders over hem opgevangen (gehoorverslag CGVS p.11). Dit is echter maar een uiterst flauwe basis om er van uit te gaan dat iemand daadwerkelijk deel zou uitmaken van een criminele bende en u om die reden voor uw leven zou dienen te vrezen. U weet verder niets af van dergelijke groeperingen. U verklaart die groep helemaal niet te kennen. U kan niet zeggen hoeveel personen lid zouden zijn van zijn bende. U hoorde slechts op tv of van geruchten dat mensen worden aangevallen en gedood (gehoorverslag CGVS p.16 en p.18). **U maakt derhalve allerm minst aannemelijk persoonlijk met dergelijke groeperingen te zijn geconfronteerd.** Verder heeft u niets meer van Attah Boateng gehoord. Er was geen enkel contact meer en er werd op geen enkele manier naar het verschuldigde geld gevraagd. U verklaart dat niemand u bedreigd heeft en dat het zou kunnen dat uw familie wordt aangevallen maar dat dit nog niet gebeurde (gehoorverslag CGVS p.16-17). Hieruit blijkt duidelijk dat u nog op geen enkele manier werd geconfronteerd met een mogelijke bedreiging en u enkel vermoedt verregaande problemen te zullen kennen bij een terugkeer naar Ghana, zonder dit vermoeden evenwel te staven met enig concreet element.

Zodoende slaagde u er niet in enige vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Vooreerst liep uw geloofwaardigheid onherstelbare schade op door uw veelvuldige tegenstrijdige verklaringen en ten tweede uit u louter een hypothetische vrees die geen weerslag vindt in enige concrete elementen. De documenten die u neerlegt kunnen uw geloofwaardigheid niet herstellen.

De verschillende beweringen rond het feit of u al dan niet zwanger was en een miskraam had houdt geen verband met de vervolgingsfeiten die u in uw asielrelaas aanhaalt. Nergens in uw gehoor brengt u uw mogelijke zwangerschap in verband met uw ervaringen met Attah Boateng.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of

dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) *“in samenhang gelezen met de artikelen 2 (recht op leven) en 3 (verbod op foltering) van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950 zoals gewijzigd en 2 (recht op leven), 4 (verbod van folteringen en van onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing), 18 (recht op asiel) en 19 (verbod op refoulement) van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000”, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet “in samenhang gelezen met artikel 41 van het voormelde Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000”, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.*

2.2. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar de artikelen 2 en 3 van het EVRM en naar de artikelen 2 en 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.5. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekster niet als vluchteling erkennen noch haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor de criminele bende van degene die u naar Europa bracht omdat u hen de gemaakte reiskosten niet terugbetaalde. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen om deze reden vervolging te moeten vrezen bij terugkeer naar Ghana.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter gemeenrechtelijk of van economische aard zijn. U verklaart Ghana te hebben verlaten om betere levensomstandigheden op te zoeken. U verklaart in armoede te hebben geleefd en een beter toekomst te willen voor de kinderen van uw broer waar u voor zorgde. U verklaart dat u geen andere problemen kende in Ghana en er geen andere redenen zijn waarom u niet zou kunnen terugkeren naar het land buiten uw problemen met Attah Boateng omwille van uw vertrek. (gehoorverslag CGVS p.12, p.15 en p.19). **Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat u louter om economische redenen het land heeft verlaten.** Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van feiten die verband zouden houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria voor de erkenning van de vluchtelingenstatus. Problemen die zouden kunnen voortvloeien uit de door u aangehaalde feiten geven als dusdanig geen aanleiding tot internationale bescherming.

Daarnaast kan eveneens weinig geloof worden gehecht aan de problemen die u vreest te zullen kennen met Attah Boateng bij een terugkeer naar Ghana. Zodoende kan evenmin geconcludeerd worden dat er in uwen hoofde een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.

Er dient te worden gewezen op een flagrant gebrek aan medewerking om het Commissariaat-generaal in de mogelijkheid te stellen een duidelijk zicht te hebben op uw identiteit en uw achtergrond. U verstrekt namelijk op verschillende vlakken tegenstrijdige informatie met wat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde. **Zowel over uw geboortedatum, uw geboorteplaats en uw verblijfplaats in Ghana legt u verschillende verklaringen af.** Voor het Commissariaat-generaal verklaart u uw geboortedatum niet te kennen maar te weten dat u slechts zestien jaar bent. U zou geboren zijn in Tafo en er uw hele leven hebben gewoond (gehoorverslag CGVS p.3-4). Dit is echter volledig in strijd met verschillende van uw eerdere verklaringen. Bij uw aankomst in België verklaarde u namelijk geboren te zijn in Marokko in 1988 (zie werkfiche kandidaat politiek vluchteling toegevoegd aan administratief dossier) en bij controle van uw vingerafdrukken kwam naar boven dat u al eerder trachtte een visum te verkrijgen en daarbij opgaf geboren te zijn in Mansoo Edubia (Ghana) op 27 juni 1982. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u daarenboven slechts de laatste vier jaar in Tafo te hebben gewoond en voordien steeds in Manso Edubia te hebben verbleven, dit terwijl u voor het Commissariaat-generaal beweert nog nooit van de plaats Manso Edubia te hebben gehoord (gehoorverslag CGVS p.7). **Zodoende bestaat er absolute onduidelijkheid omtrent uw identiteit en andere cruciale gegevens wat uw geloofwaardigheid verregaand ondermijnt.** U slaagt er niet in hier een mogelijke verklaring voor naar voren te schuiven. U kunt enkel aangeven het nooit anders beweerd te hebben (gehoorverslag CGVS p.3, p.5 en p.7). **Voorts levert u eveneens geen inspanningen om de asielinstanties een duidelijk inzicht te bieden in uw reisroute of eerdere reisplannen.** Sterker nog, wanneer u voor het eerst deze mogelijkheid krijgt weigert u te antwoorden op de vraag. Gedurende uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken weigert u elk antwoord met betrekking tot uw reisroute en uw bestaansmiddelen (verklaring DVZ vraag 27-31). Wanneer het Commissariaat-generaal polst naar uw eerdere pogingen om het land te verlaten ontkent u ooit eerder er aan gedacht te hebben het land te verlaten, het is pas wanneer u deze man ontmoette dat u besloot te reizen. U beweert eveneens nog nooit eerder geprobeerd te hebben een visum aan te vragen (gehoorverslag CGVS p.13). Het is pas wanneer u wordt gewezen op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (Belvis Border Control), namelijk dat u in 2013 reeds een visum werd geweigerd, dat u toegeeft eerder al te hebben getracht te reizen (gehoorverslag CGVS p.15). **Uw verschillende leugenachtige verklaringen zorgen er voor dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan wat van uw beweringen dan ook.** Uw houding wijst allerm minst op enige inspanningen om de asielinstanties duidelijke en coherente informatie te verschaffen, ook al wordt u verschillende keren gewezen op het belang van waarheidsgetrouwe en consequente verklaringen (gehoorverslag CGVS p.2, p.5 en p.7). Dergelijk gedrag valt niet te rijmen met iemand die nood heeft aan internationale bescherming. Daar kan immers van verwacht worden dat hij net alles in het werk stelt om het land waar hij de bescherming van inroept de correcte informatie te verschaffen. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het

bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. **Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht wat op zich al volstaat om u elke bescherming te weigeren.**

Verder bestaat de vrees die u uit louter uit hypothetische beweringen en brengt u geen enkel concreet element aan dat er op wijst dat u daadwerkelijk zou moeten dienen te vrezen voor vervolging bij een terugkeer naar uw land van herkomst. U beweert dat Attah Boateng behoort tot een criminele bende die in staat is mensen te vermoorden als men hun wensen niet inwilligt (gehoorverslag CGVS p.9-11 en p.16). **U slaagt er echter niet in zijn levensbedreigende criminele achtergrond aan te tonen.** U gaat hier enkel en alleen van uit aangezien op de luchthaven bleek dat u niet over de juiste documenten beschikte en werd aangehouden (gehoorverslag CGVS p.13). Dit maakt voor u de enige aanwijzing uit dat hij zou behoren tot een criminele bende. Enkel de manier waarop u in België aankwam heeft u hiervan overtuigd (gehoorverslag CGVS p.16). U verklaart verder niets over deze Attah Boateng te weten buiten het feit dat hij u werd voorgesteld door een vriendin en u naar Europa zou brengen (gehoorverslag CGVS p.10). U weet niet hoe uw vriendin hem kende of waar hij woont. U heeft hem voor uw vertrek slechts één keer ontmoet, u had hem nog nooit eerder gezien en heeft niets anders over hem opgevangen (gehoorverslag CGVS p.11). Dit is echter maar een uiterst flauwe basis om er van uit te gaan dat iemand daadwerkelijk deel zou uitmaken van een criminele bende en u om die reden voor uw leven zou dienen te vrezen. U weet verder niets af van dergelijke groeperingen. U verklaart die groep helemaal niet te kennen. U kan niet zeggen hoeveel personen lid zouden zijn van zijn bende. U hoorde slechts op tv of van geruchten dat mensen worden aangevallen en gedood (gehoorverslag CGVS p.16 en p.18). **U maakt derhalve allerminst aannemelijk persoonlijk met dergelijke groeperingen te zijn geconfronteerd.** Verder heeft u niets meer van Attah Boateng gehoord. Er was geen enkel contact meer en er werd op geen enkele manier naar het verschuldigde geld gevraagd. U verklaart dat niemand u bedreigt heeft en dat het zou kunnen dat uw familie wordt aangevallen maar dat dit nog niet gebeurde (gehoorverslag CGVS p.16-17). Hieruit blijkt duidelijk dat u nog op geen enkele manier werd geconfronteerd met een mogelijke bedreiging en u enkel vermoedt verregaande problemen te zullen kennen bij een terugkeer naar Ghana, zonder dit vermoeden evenwel te staven met enig concreet element.

Zodoende slaagde u er niet in enige vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Vooreerst liep uw geloofwaardigheid onherstelbare schade op door uw veelvuldige tegenstrijdige verklaringen en ten tweede uit u louter een hypothetische vrees die geen weerslag vindt in enige concrete elementen. De documenten die u neerlegt kunnen uw geloofwaardigheid niet herstellen.

De verschillende beweringen rond het feit of u al dan niet zwanger was en een miskraam had houdt geen verband met de vervolgingsfeiten die u in uw asielrelaas aanhaalt. Nergens in uw gehoor brengt u uw mogelijke zwangerschap in verband met uw ervaringen met Attah Boateng.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoekster laat de bestreden beslissing volledig onverlet waar gesteld wordt:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter gemeenrechtelijk of van economische van aard zijn. U verklaart Ghana te hebben verlaten om betere levensomstandigheden op te zoeken. U verklaart in armoede te hebben geleefd en een beter toekomst te willen voor de kinderen van uw broer waar u voor zorgde. U verklaart dat u geen andere problemen kende in Ghana en er geen andere redenen zijn waarom u niet zou kunnen terugkeren naar het land buiten uw problemen met Attah Boateng omwille

van uw vertrek. (gehoorverslag CGVS p.12, p.15 en p.19). **Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat u louter om economische redenen het land heeft verlaten.** Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van feiten die verband zouden houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria voor de erkenning van de vluchtelingenstatus. Problemen die zouden kunnen voortvloeien uit de door u aangehaalde feiten geven als dusdanig geen aanleiding tot internationale bescherming.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door verzoekster niet worden aangevochten, onverminderd overeind.

Waar verzoekster te kennen geeft dat “alle motieven over de identiteit of een gebrek aan medewerking van verzoekende partij tot vaststelling van haar identiteit contradictoir [zijn]” en dat “verwerende partij door de nood aan internationale bescherming te beoordelen ontegensprekelijk te kennen geeft dat de Ghanese nationaliteit van verzoekende partij niet wordt betwist zoniet had verwerende partij haar beslissing enkel kunnen motiveren met de vaststelling dat verzoekende partij niet meewerkt wat zij niet doet” gaat verzoekster volstrekt voorbij aan de concrete en pertinente motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot het gebrek aan medewerking in haar hoofde.

Uit de bestreden beslissing blijkt weliswaar dat verzoeksters nationaliteit niet wordt betwist, maar blijkt evenzeer dat verzoekster op verschillende vlakken tegenstrijdige informatie gaf met wat zij voor de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde. Zowel over haar geboortedatum, geboorteplaats en verblijfplaats in Ghana legt zij verschillende verklaringen af. Voorts levert verzoekster geen inspanningen om de asielinstanties een duidelijk inzicht te bieden in haar reisroute of eerdere reisplannen. De medewerkingsplicht vereist van verzoekster dat zij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Verzoekster werd reeds bij de DVZ gewezen op de op haar rustende medewerkingsplicht, op het belang van het vertellen van de waarheid en op de gevolgen die het afleggen van valse of onjuiste verklaringen konden hebben (administratief dossier, vragenlijst, nr.1). Bij de aanvang van het eerste gehoor bij het CGVS werd zij opnieuw gewezen op de op haar rustende medewerkingsplicht en op het belang van het vertellen van de waarheid.

Waar verzoekster haar verklaringen herhaalt stellende dat de vrees die zij koestert gegrond is en desbetreffend verwijst naar een publicatie van United States Department of State waaruit zou blijken dat Ghana “de bron-transit- en eindbestemmingsland” is voor vrouwen onderworpen aan dwangarbeid en sexhandel, waartegen de Ghanese overheid geen bescherming kan bieden en het verhaal van verzoekster bevestigt, waar zij verklaarde dat zij alles wat zij zou verdienen aan Attah Boateng zou moeten afgeven, moet erop worden gewezen dat zij geen afbreuk doet aan de concrete en pertinente vaststellingen met betrekking tot haar ongeloofwaardigheid en die luiden als volgt:

“Verder bestaat de vrees die u uit louter uit hypothetische beweringen en brengt u geen enkel concreet element aan dat er op wijst dat u daadwerkelijk zou moeten dienen te vrezen voor vervolging bij een terugkeer naar uw land van herkomst. U beweert dat Attah Boateng behoort tot een criminele bende die in staat is mensen te vermoorden als men hun wensen niet inwilligt (gehoorverslag CGVS p.9-11 en p.16). **U slaagt er echter niet in zijn levensbedreigende criminele achtergrond aan te tonen.** U gaat hier enkel en alleen van uit aangezien op de luchthaven bleek dat u niet over de juiste documenten beschikte en werd aangehouden (gehoorverslag CGVS p.13). Dit maakt voor u de enige aanwijzing uit dat hij zou behoren tot een criminele bende. Enkel de manier waarop u in België aankwam heeft u hiervan overtuigd (gehoorverslag CGVS p.16). U verklaart verder niets over deze Attah Boateng te weten buiten het feit dat hij u werd voorgesteld door een vriendin en u naar Europa zou brengen (gehoorverslag CGVS p.10). U weet niet hoe uw vriendin hem kende of waar hij woont. U heeft hem voor uw vertrek slechts één keer ontmoet, u had hem nog nooit eerder gezien en heeft niets anders over hem opgevangen (gehoorverslag CGVS p.11). Dit is echter maar een uiterst flauwe basis om er van uit te gaan dat iemand daadwerkelijk deel zou uitmaken van een criminele bende en u om die reden voor uw leven zou dienen te vrezen. U weet verder niets af van dergelijke groeperingen. U verklaart die groep helemaal niet te kennen. U kan niet zeggen hoeveel personen lid zouden zijn van zijn bende. U hoorde slechts op tv of van geruchten dat mensen worden aangevallen en gedood (gehoorverslag CGVS p.16 en p.18). **U maakt derhalve allerminst aannemelijk persoonlijk met dergelijke groeperingen te zijn geconfronteerd.** Verder heeft u niets meer van Attah Boateng gehoord. Er was geen enkel contact meer en er werd op geen enkele manier naar het verschuldigde geld gevraagd. U verklaart dat niemand u bedreigt heeft en dat het zou kunnen dat uw familie wordt aangevallen maar dat dit nog niet gebeurde (gehoorverslag CGVS p.16-17). Hieruit blijkt duidelijk dat

u nog op geen enkele manier werd geconfronteerd met een mogelijke bedreiging en u enkel vermoedt verregaande problemen te zullen kennen bij een terugkeer naar Ghana, zonder dit vermoeden evenwel te staven met enig concreet element.”.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift verwijst naar haar verklaringen en een krantenartikel van 23 november 2017 inzake de strijd tegen mensenhandel om hieruit de besluiten dat haar profiel overeenstemt met het profiel waarmee de slachtoffers van mensensmokkel worden beschreven in de publicatie, dient te worden opgemerkt dat een verwijzing naar dergelijke algemene informatie niet volstaat om aan te tonen dat verzoekster in haar land werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier, gezien de ongeloofwaardigheid van haar verklaringen, in gebreke.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.6. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont ingevolge deze vaststellingen niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Voorts dient te worden vastgesteld dat dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenwel niet aan dat er in Ghana een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekster kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.7. Waar verzoekster aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding.

Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de uitgebreide landeninformatie (stuk 10), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor door een medewerker van het Commissariaat-generaal van 31 oktober 2017 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Twi. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

Waar verzoekster onder verwijzing naar een bevel om het grondgebied te verlaten waardoor de bestreden beslissing leidt tot een indirect refoulement meent dat er een schending voorligt van artikel 19 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie wijst de Raad erop dat onderhavige bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel betreft.

2.8. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin

van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

2.9. Waar verzoekster *in fine* vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF